

Spoštovani kristjani in vsi ljudje dobre volje!

Po možnosti naj bolniki, ki prihajajo na zdravljenje v bolnišnico, že doma opravijo spoved, prejmejo sv obhajilo in, če je bolezen resna, tudi bolniško maziljenje. Tako ostanejo tudi v času zdravljenja na poseben način povezani z domačo župnijo in domačim duhovnikom. Obenem pa se tako tudi duhovno pripravijo na življenje v bolnišnici, ki ni vedno lahko.

Vsak bolnik v bolnišnici, ki čuti in želi prejeti zakramente, lahko popolnoma svobodno izrazi željo, da ga obišče bolnišnični duhovnik.

Bolnikom, ki sami ne morejo prositi za ta obisk, naj pri tem pomagajo svojci ali njihovi najbližji. Za pomoč pri tem pa se bolniki in svojci lahko obrnejo tudi na zdravstvene delavce, predvsem oddelčne medicinske sestre.

"LJUBEZEN JE EDINO, KAR DAJE
SMISEL ČUTENJU
IN DELOVANJU ČLOVEKA."

P. MARKO IVAN RUPNIK

Svete maše:

UKC : pon. do pet. ob 6:30

Onkološki inštitut : pon. do pet. ob 10:00

Bolnišnica Petra Deržaja : sobota ob 16:00

Izdala: Bolniška župnija, Trubarjeva cesta 80, 1000 Ljubljana
Dežurna številka: 041/613-378
Odgovarja: p. Vladimir Rufin Predikaka, kpl.

6

Beseda tolažbe

Božja ljubezen nas zaobjame

V slovarju slovenskega knjižnega jezika je razlaga besede ljubezni zapisana takole: *močno čustvo naklonjenosti do koga, združeno s skrbjo za njegovo korist, dobro*. Vsi hrepenimo po ljubezni, po občutenju, da smo takšni kot smo - popolnoma sprejeti in vredni. V svoji mladostniških letih sem le s težavo izkazoval naklonjenost do drugih ljudi, sploh na način, da bi jim podelil kakšen objem. Zaradi tega nisem razumel svojih prijateljev, ki so se namesto z besedo zbogom ali stiskom rok želeli posloviti z močnim objemom. Šele z leti sem spoznal, da dati oz. prejeti objem ni nekaj neprimerne, slabega, temveč se ob objemu sproščajo čustva, ki so pozitivno vplivajo na moje telo, misli in dejanja. Tako, kot nas objemajo naši bližnji, ki nam želijo sporočiti, da nas imajo radi, da smo sprejeti, tako nas objema tudi Bog. On nam vsakodnevno izkazuje svojo ljubezen, milost, ki nas zaobjame. Bog skrbi za nas s prav takšno toplino, s kakršno mati neguje svoje otroke.

G
L
A
S
S
Ź
P
N
I
J
E
B
O
G
-
N
I
J
E
E
K
S
-
N
I
J
E

Junij
2022

On skrbi za vse svoje otroke, tako za tiste, ki so srečni, močni, uspešni, kakor za tiste, ki jih bolezen, lakota in vojne kakor listje izbrišejo iz življenja. Zato lahko rečemo, da Bog ni samo pravičen sodnik, temveč tudi ljubeč Oče, ki mu ni vseeno za usodo svojih otrok.

Sveti Vincencij Pavelski je zapisal: *Bog nas je izbral za pomočnike svoje neskončne ljubezni. Hoče, naj se ta ljubezen razširi po vsem svetu in vse zaobjame. Ko bi to silovito dogajanje vse globlje dojemali!* Mi, ki se imenujemo kristjani moramo delovati po zgledu in delovanju Jezusa Kristusa. Sveto pismo je polno Jezusovih dejanj, ki so povezana z nudenjem pomoči tistim, ki jo potrebujejo. V to skupino ljudi spadajo tudi vsi naši bolni družinski člani, sorodniki, prijatelji, znanci. Ker so ti bližnji v svojih življenjih prikrajšani, smo mi tisti, ki jim moramo v ljubezni priti nasproti. Mi smo tisti, ki moramo te ljudi takrat, ko je to le mogoče objeti in zaželei besede tolažbe in upanja.

Primož Kumin

Mami pomagaj mi, ko besnim!

Predšolski otrok z besom izraža izjemno intenzivna čutenja, kar se ponavadi zgodi v obdobju, ko še možgani niso dovolj razviti. Ti izbruhi so posledica bolečine, ki jo otrok doživlja in jih je potrebno jemati resno.

Ti izbruhi besa so posledica čustvene bolečine zaradi nemoči, frustracije, izgube, razočaranja in občutka, da ga nihče ne razume. V nekaterih primerih izbruhe besa povzroči želja, nadzorovati starša. Ob izbruhih jeze se

starši veliko krat počutijo nemočne in nesposobne. Pomembno je, da se starši zavedajo, da je frustracija zgolj otrokova in se ne poistovetijo z njegovo stisko, ampak jo začutijo ter v sebi predelajo in mu predelano vrnejo v obliki sočutnih besed in telesnega stika. S tem se otrok nauči, da je stiska nekaj obvladljivega.

Pomembno se je zavedati, da so izbruhi besa pri otroku nekaj povsem življenjskega, saj se v določenih obdobjih na ta način možgani oblikujejo in izbruhi pomagajo ustvariti pomembne povezave v možganih, ki skrbijo za obvladovanje stresa in dajo posamezniku popotnico za nadaljnje življenje.

V primeru, da se straši na vsako otrokovo trmo, jezo in bes odzovejo burno, se bo otrok iz tega naučil tega, da ne sme izražati svojih realnih trenutnih čutenj in bo za starševsko ljubezen ostal poslušen. V tem primeru bo otrok preskočil pomembno fazo oblikovanja možganov, ki jo krepi starševski odnos, sprejemanja izražanja otrokovih občutij. To bi lahko kasneje v življenju pomenilo, da se bo ob vsaki nadvladi negativnih čustev posameznik odzval z besom.

Z našim sočutnim odzivom na otrokovo stisko mu pokažemo brezpogojno sprejemanje in ljubezen, kar v tako ranem življenjskem obdobju deluje kakor vstopnica v svet srečnega otroštva, mladostništva in odraslosti.

Andrej Omulec, mag. zakonske in družinske terapije